

pondělí 2. listopadu 2015 / 3. číslo, 13. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

...DLOUHÁ CESTA K LESNÍM JAHODÁM

Včera se v rámci klášterecké přehlídky představilo Rádobydivadlo Klapý - tradiční účastník žní. ...dlouhá cesta byla divadelní adaptací Bergmanova filmu Lesní jahody.

Převést film na jeviště je vždy velmi osidné. Jedním (*ale ne jediným*) důvodem je nemožnost předvést emoce v detailu. Velmi tak záleží na tom, jak se své role zhostí herec na jevišti a jak dokáže přenést emoce přes rampu do hlediště. Klapáci to umí skvěle. Stačí jim k tomu jednoduchá scéna a výborné herecké výkony.

O hereckých výkonech nemá smysl psát (*ale Míru Holfeuera a Lenku Svobodovou zmínit musím*), zmínku si ovšem zaslouží scéna. Kromě nekonečných možností využití ve smyslu divadelních dekorací, nabídla jednu čistě "filmovou" vychytávku. Zúžující se boční stěny jakoby naznačovaly možnost "nájezdu filmové kamery" na detail. A když se k tomu přidá účelná režie, měl divák dojem, že vidí "záběr" přesně toho, co potřebuje vidět, aby pochopil nejen příběh, ale i každé hnutí myslí jednotlivých postav.

NUDNÝ FILM, KTERÉMU JSEM NEJPRVE NEROZUMĚL

ROZHOVOR S REŽISÉREM A DRAMATIZÁTOREM ...DLOUHÉ CESTY LADISLAVEM VALEŠEM

V kolika letech jste poprvé viděl film Lesní jahody?

Jestli se nemýlím, film byl natočený v roce 1957 a já sám jsem ho viděl jako poměrně mladý kluk, mohlo mi být tak 18 let. Byl jsem členem filmového klubu, v rámci kterého byl tento film uveden. Musím přiznat, že jsem mu až tak moc nerozuměl. Považoval jsem jej za nudný film, ve kterém se nic neděje. Starý pán, který má jisté problémy v minulosti a který nakonec umře.

V průběhu let, kdy jsem začal schraňovat Bergmana a začal se o něj více zajímat, jsem film Lesní jahody pak viděl ještě několikrát. Po každém zhlédnutí vidím něco, co jsem neviděl před tím. Tento film asi vyžaduje především velké životní zkušenosti.

Pamatujete si i okamžik, kdy jste se rozhodl převést ho na divadlo?

Já jsem poprvé udělal od Bergmana Fanny a Alexandr. Hledal jsem od něj něco, co by se dalo nejlépe zdramatizovat. A pak jsem také musel vycházet z lidí, které jsem měl k dispozici. Kvůli mé ženě Veronice jsem udělal Podzimní sonátu, byla zrovna v tom věku, kdy postavu mohla ztvárnit. A teď jsem se obloukem vrátil k dramaturgii této věci, protože jsem měl k dispozici Míru a hodilo se to k jeho věku.

Co máte za pravidlo, že když se v Rádobydivadle herec dožije určitého věku, tak má od vás slíbenou ještě jednu velkou roli?

My jsme vždy měli kolektivní divadlo. Je pravda, že když u nás hrála Veronika, tak se vybrala hlavně postava pro ni a ostatní tak trochu sekundovali. Měli jsme dramaturgii, ve kterých byla hlavní postava, ale v té rozmanitosti příběhu hlavní postava nějak zanikla a stala se z toho víceméně kolektivní záležitost. Ale zároveň, protože ostatní po celou dobu tak věrně slouží, tak jsem si říkal, aby člověk neodcházel z Rádobydivadla s pocitem, že už dosloužil, že by si zasloužil ještě jednu velkánskou postavu. Já si myslím, že to je sen každého herce potkat se ještě s něčím zajímavým. Dramaturgie divadla tomu ale musí být podřízená, aby to nevypadalo, že teď budeme hrát jen o samých starých lidech (*smích*). Je to o hledání. Samozřejmě jsem si tím nadělal problémy, protože každý rok někdo dozraje do určitého věku.

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Zuzana Budňaková

Bylo to fantastické, moc se mi líbily jejich herecké výkony. Hlavně ten starší pán byl úžasný. Měla jsem z něj husí kůži. Příběh byl poutavý, velmi pěkné.

Kristýna Sladomelová

Jsem ráda, že nezklamali a musím říct, že to byl velký doják. Strašně se mi to líbilo. Musela jsem zatlačit slzu. Musím ocenit to, že dokázali opět stvořit obrovskou hru s obrovským množstvím herců. Vše bylo perfektní. Co jsem rozhodně ocenila a čeho jsem se trochu bála, bylo to, že až nebyla přestávka a byl to tak dlouhý kus, že jak to bylo pěkné, tak se to dalo krásně zkontrolovat celé v kuse.

NUDNÝ FILM, KTERÉMU JSEM NEJPRVE NEROZUMĚL

Jejíkož jste u nás už po jedenácté, tak můžeme sledovat i proměnu hereckého souboru. Kromě „starých známých“ jako je paní Liběnka, Eva Andělová nebo Pavel Macák, máte v souboru nyní hodně mladých lidí.

Uvědomili jsme si, že v tomto směru nesmíme ustrnout. My potřebujeme mladé lidi. Ale hlavně si uvědomujeme, že my už tady brzy nebudeme, že už nebudeme mít síly a možná ani náladu. Já potřebuji, aby někdo tu naši štafetu převzal. U nás máme lidi, kteří musí pro divadlo hořet. Nemáme ani jednoho lajdáka, který by to tak nějak flákal a jen by se chtěl předvést na jevišti. Já jsem skutečně přesvědčený o tom, že tu mám lidi, kteří ten štafetový kolík ponесou dál. A jestli budou u nás nebo hrát někde jinde, to je jedno, protože my už jsme je prostě chytli. Třeba tak jako Lenku, která dnes hrála snachu. To bylo dítě, které hrálo u nás právě ve Fanny a Alexandr. No a dnes je to maminka dvou dětí. Ten čas hrozně utíká. Já o ty lidi strach nemám. Jsem rád, že v současné době rozšiřujeme záběr. Takže když někde vidím někoho mladého, o kterém jsem přesvědčen, že

by to zvládl, tak ho hned k nám tahám. Dnes třeba hrál zpěvák a můj vnuk, což je už jeho druhá role. Stejně tak ve hře hraje i můj syn Kristián, který tady dnes nemohl být. Jsem rád, že se takhle s divadlem seznámí a ponесou štafetu dál.

Kolik představení za rok odehrajete?

Jak kdy. Myslím si, že do roka odehrajeme kolem 50 představení. Chystáme na 27. listopadu premiéru, takže od poloviny listopadu se budeme soustředit jen na ni a v prosinci už dám lidem volno, protože teď jsme hodně cestovali, jezdili jsme velké dálky a už si zaslouží nějaké volno.

Kolik máte her na repertoáru?

Celkem čtyři. Taneční hodiny pro pokročilé jsme hráli už 60x, pak máme Šumaře na střeše, ... dlouhou cestu a Amadea. S ním už jsme udělali asi dvě demiéry, ale vždy to ještě znovu vytáhneme. Hráli jsme ho 54x.

Rádobydivadlo má příští rok výročí. Co chystáte?

Irena Foukalová

Představení bylo vskutku výborné. Jak po stránce herecké, tak i po stránce rekvizit a kostýmů. Ze začátku jsme vlastně vůbec netušili, kdo jaká postava je, co je to za osobnost. Ale jak postupoval děj, tak jsme si oblíbili určitou postavu. Mně se tedy opravdu líbila Sára. A určitě bych ještě pochválila snovou scénu, která byla skoro podle pravdy. Každý máme takové bláznivé sny.

David Němeček

Já se musím přiznat, že je to jedna z mých prvních zkušeností s takovým představením. Moc mě to překvapilo, už jen ten popis hry se mi moc líbil. Moc se mi líbily kostýmy. Výkon hlavního herce byl úžasný. Bylo tam množství životních mouder, které může člověk sám u sebe najít a poučit se z nich. Osobně se mi líbila postava Marienne, jejíž příběh byl úžasný. Moc se mi to líbilo a určitě přijdeme znovu.

Miroslav Bilík

Co se týká souboru Klapý, tak herecké výkony jsou na úrovni, neklamali. Co se týká výběru hry a režie, platí to samé, co jsem řekl o hereckých výkonech, velmi dobré. Akorát to téma bylo velmi těžké, padla na mě depka a obávám se, že se z toho budu muset propít.

Jana Šturmová

Mně se hra ze začátku moc nelíbila. Já jsem kdysi film od Bergmana viděla, už je to ale velmi dávno. Jeho díla byla vždy taková psychologická a těžká. Čekala jsem to komornější. Do hry mi nepasovala muzika, vzpomínky na mládí a ti mladí lidé. Nějak mi to tam nesesedlo a z nějakého důvodu se mi to prostě nelíbilo. Druhá půlka se mi líbila víc. Já divadlo Klapý mám moc ráda, líbí se i jejich hry, ale tohle mi moc nesesedlo.

Zdenka Drozdová

Představení se mi moc líbilo, ale bylo to pro náročnějšího diváka. Hodně k zamyšlení. Ale bylo to hezké.

Máme třicet let. Chystáme bulletin, pracovní svodka už je hotová. Když jsme zjistili, jak strašně tlustý je ten sešit, tak nad tím musíme ještě podumat a upravit ho. A to tam ještě nemáme fotografie a medailonky jednotlivých lidí. Lidé, kteří u nás odehráli více než 200 představení by si podle mého zasloužili, aby o nich bylo někde psáno. Dále chystáme film, kde by se mluvilo o jednotlivých představeních, dáváme dohromady zábavný pořad, aby se lidé také trochu pobavili. Dáváme dohromady program našeho Rádobyfestu, kde se jeden den budou hrát divadelní představení, a druhý den budeme oslavovat. Je s tím hodně práce.

Jak jste spokojený s dnešním představením?

Já jsem spokojený. Vzhledem k tomu, že jsme včera přijeli pozdě domů z hraní a navíc jsou někteří zdravotně indisponovaní, tak jsem spokojený.

S čím přijedete příště?

Myslím, že vám budeme moci nabídnout Rozmarné léto.

Kamila Kučerová

Představení se mi líbilo moc. Přišlo mi to dost náročné a obdivuji, jak to dokázali zpracovat. Fascinovalo mě velké množství postav na scéně, to už jsem dlouho neviděla. Představení jako takové bylo zajímavé, chvílemi smutné. Docela mě mrzelo, že na konci hlavní postava zemřela, čekala jsem, že to dopadne trochu jinak.

David Žažo

Byla to pro diváky docela náročná hra, nevim, jestli jsem byl úplně naladěný na tuhle notu. Každopádně herecké výkony byly úžasné, ty to strhy, takže celkový dojem je opravdu výborný.

HRNEČKY JAKO PRO KRÁLOVNU

Mezi všemi oslavnými ódami na jednotlivá divadelní představení by nemělo zaniknout poděkování klášterecké porcelance Thun 1794, která pro nás vyrobila nádherné hrnečky s logem festivalu.

Podle dostupných informací (*a mnohé jsou ještě v této chvíli v režimu utajované*) byla výroba hrnečku věnována zvláštní pozornost. Kvůli jejich výrobě byl sestaven speciální tým. Péče, kterou zaměstnanci porcelánky výrobě hrnečků věnovali, byla stejná, jako při výrobě porcelánu pro britskou královnu.

ŽŇOVINY PRO VÁS PŘIPRAVUJÍ:

ZDENIČKA A MÍRA NYKLÍČKOVI
ŠTĚPÁN MALAST, JAN VALTA, JAKUB HRBEK

DS KLAS

WWW.SDRUZENIKLAS.CZ

AŽ SI KDO CHCE, ŘÍKÁ CO CHCE

Lenka Jandlová

Mně se hra líbila, asi jako vždy když vidím Klapý, protože mají kvalitní herce a umí zaujmout. Tím, jaké používají prostředky, vždy diváka dostanou do děje. Nejsem si zcela jistá vhodností určitých momentů ve hře, jako třeba když tam začala chraptivě hrát Pink. To mě hodně rozhodilo. Nevěděla jsem, jestli je to už ten sen, který potom přišel nebo jestli je to ještě realita. Moc se mi to tam zkrátka nehodilo. A vlny paní matky mi také přišly už moc. Mohla by je mít sepnuté jako normální stará žena, ač tedy pravděpodobně byla nějakým způsobem kouzelná.

Václav Homolka

Já jsem předeslal, že bych byl rád, kdyby to dnes 1. 11. byly samé jedničky. Tak jsem i tu fazolí hodil do jedničky. Opravdu se mi to líbilo. Divadlo Klapý je opravdu každý rok vynikající. Nevím akorát, jestli tam nebylo moc herců. Ne tedy, že by se mi to nelíbilo, ale možná, že jich tam bylo zbytečně hodně. To je ale jen můj dojem. Jinak jak se střídala generace za generací, jak se retrospektivou díval zpátky, tak bylo vidět, jak je to nepřenositelné. Zkušenosti se musí zažít, nová generace se nepoučí. A když se poučí, tak jen v něčem, co se jim zrovna hodí. Nenechají si do svého života moc mluvit, neposlouchají tatínka a maminku, i když to s nimi myslí dobře. To tam bylo dobře vystižené. Líbilo se mi, jak to podal hlavní mužský hrdina. Myslím si, že to zahrál tak věrně, jako kdyby to opravdu prožíval. Buď se do té role tak vcítí, nebo je opravdu takový. To na mě udělalo dobrý dojem. A tím, jak tam bylo tolik postav, tak jde vidět, jak je téma generačního sporu závažné a jen těžko se dá vystihnout jednoduše spleť rodinných vztahů. Někdy to tam bylo až trochu přehnané, ale asi to byl záměr. A někdy se mi zdálo, že si člověk musí až moc domýšlet. Takže si každý domyslel to, co chtěl a co právě potřeboval. A tak to asi má být.

Pavel Křenek

Obdivuji herecký výkon hlavního hrdiny, který tam byl vlastně úplně po celou dobu. To bylo hodně dobré. Trochu nerozumím tomu konci, proč hlavní hrdina zemřel. Jinak se mi představení moc líbilo a bavilo mě od začátku do konce.